

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 3577/92**frá 7. desember 1992****um beitingu meginreglunnar um frjálsa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó innan aðildarríkjanna (gestaflutningar á sjó)(*)****RÁÐEVROPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 2. mgr. 84. gr.,

með hliðsjón af breyttri tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Evrópuþingið samþykkti, 12. júní 1992, ályktun um afnám hafta á gestaflutningum á sjó og efnahagslegar og félagslegar afleiðingar þess.

Samkvæmt 61. gr. sáttmálsins á frjáls þjónustustarfsemi í flutningum á sjó að lúta ákvæðum þess bálks sem fjallar um flutninga.

Við stofnun hins innri markaðar er nauðsynlegt að gefa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó innan aðildarríkjanna frjálsa. Innri markaðurinn myndar svæði þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir.

Því ber að beita meginreglunni um frjálsa þjónustustarfsemi í flutningum á sjó innan aðildarríkjanna.

Skipaeigendur innan bandalagsins, sem gera út skip skráð í aðildarríki og sigla undir fána þess, falla undir þessa meginreglu, hvort sem það liggur að sjó eða ekki.

Þessi meginregla mun verða rýmkuð og látin taka til skipa sem eru einnig skráð í skipaskrá bandalagsins (EUROS) þegar sú skrá hefur verið viðurkennd.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 364, 12. 12. 1992, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/97 frá 4. október 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 73, 19. 3. 1991, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 295, 26. 11. 1990, bls. 687, og álit sem var skilað 20. nóvember 1992 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 56, 7. 3. 1990, bls. 70.

Til að komast hjá röskun á samkeppni skulu skipaeigendur innan bandalagsins, sem nýta sér meginregluna um frjálsa þjónustustarfsemi á sviði gestaflutninga, uppfylla öll skilyrði um gestaflutninga í aðildarríkinu þar sem skip þeirra eru skráð. Skipaeigendur innan bandalagsins, sem gera út skip skráð í aðildarríki en hafa ekki rétt til gestaflutninga í því ríki, eiga engu að síður að geta nýtt sér ákvæði þessarar reglugerðar á aðlögunartímabilinu.

Rétt er að þessi meginregla komi til framkvæmda smám saman og ekki endilega með sama hætti í allri þjónustustarfsemi, að teknu tilliti til sérstöðu tiltekinna þjónustustarfsemi og umfangs þeirrar starfsemi, sem tiltekin efnahagskerfi innan bandalagsins sem þróast á mismunandi hátt, þurfa að standa undir.

Ástæða getur verið til að koma á fót opinberri þjónustu sem felur í sér tiltekin réttindi og skyldur fyrir viðkomandi skipaeigendur til að tryggja nægilega og reglulega flutninga til, frá og á milli eyja, að því tilskildu að engin mismunun eigi sér stað á grundvelli þjóðernis eða búsetu.

Samþykkja ber ákvæði sem miða að því að gerðar verði öryggisráðstafanir er lúta að sjóflutningamörkuðum, sem alvarleg truflun hefur orðið á, eða neyðartilvikum. Rétt er að ákveða málsmeðferð ákvarðanatöku um þetta efni.

Til að tryggja starfsemi hins innri markaðar sem best og með tilliti til hugsanlegra breytinga í ljósi reynslunnar er rétt að framkvæmdastjórnin gefi skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar og leggi fram viðbótartillögur ef þess gerist þörf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

1. Frá 1. janúar 1993 skal skipaeigendum innan bandalagsins, sem hafa skráð skip sín í aðildarríki og sigla undir fána þess, vera frjálst að veita sjóflutningaþjónustu innan aðildarríkis (gestaflutningar á sjó), að því tilskildu að þessi skip uppfylli öll skilyrði um gestaflutninga í því aðildarríki, að meðtöldum þeim skipum sem eru skráð í EUROS, eftir að ráðið hefur viðurkennt þá skrá.

2. Undanþága er þó veitt til að fresta, tímabundið eða til 31. desember 1996, beitingu ákvæða 1. mgr. þar sem þess er krafist að skip uppfylli öll skilyrði um gestaflutninga í aðildarríkinu þar sem þau eru skráð á þeim tíma.

2. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Sjóflutningaþjónusta innan aðildarríkis (gestaflutningar á sjó)“: þjónusta sem er venjulega veitt gegn gjaldi, einkum:
  - a) gestaflutningar með ströndum meginlands: flutningar á farþegum eða vörum á sjó milli hafna á meginlandi eða yfirráðasvæði sama aðildarríkis, án viðkomu á eyjum;
  - b) gestaflutningar á haf út: flutningar á farþegum eða vörum á sjó milli hafnar í aðildarríki og stöðva eða bygginga á landgrunni sama aðildarríkis;
  - c) gestaflutningar til og frá eyjum: flutningar á farþegum eða vörum á sjó milli:
    - hafna á meginlandinu og einnar eða fleiri eyja sama aðildarríkis,
    - hafna á eyjum sama aðildarríkis;

Ceuta og Melilla flokkast eins og eyjahafnir.

2. „Skipaeigandi innan bandalagsins“:
  - a) ríkisborgarar aðildarríkis sem hafa staðfestu í aðildarríki í samræmi við lög þess aðildarríkis og reka útgerð;
  - b) skipafélög með staðfestu í samræmi við lög aðildarríkis sem hafa aðalstarfsstöð í aðildarríki þar sem eftirlitið fer fram,
  - c) ríkisborgarar aðildarríkis með staðfestu utan bandalagsins eða skipafélög, sem hafa staðfestu utan bandalagsins og eru undir eftirliti ríkisborgara aðildarríkis, ef um er að ræða skip sem eru skráð í aðildarríki og sigla undir fána aðildarríkis í samræmi við lög þess.
3. „Samningur um opinbera þjónustu“: samningur sem lögbær yfirvöld aðildarríkis og skipaeigandi innan bandalagsins gera með sér í þeim tilgangi að veita almenningi næga flutningaþjónustu.

Í samningi um opinbera þjónustu getur einkum falist:

- flutningaþjónusta sem uppfyllir settar reglur um samfellu, reglufestu, flutningsgetu og gæði,

- viðbótarflutningaþjónusta,
  - flutningaþjónusta gegn tilteknu gjaldi og með tilteknum skilyrðum, einkum með tilliti til tiltekinna flokka farþega eða á tilteknum leiðum,
  - aðlögun þjónustunnar að raunverulegum þörfum.
4. „Skyldur um opinbera þjónustu“: skyldur sem skipaeigandi innan bandalagsins myndi ekki taka á sig eða ekki taka á sig í jafn miklum mæli eða með sömu skilmálum ef hans eigin viðskiptahagsmunir væru látnir ráða.
  5. „Alvarleg trúflun á innri flutningamarkaðinum“: vandamál er varða þennan markað eingöngu og:
    - eru líkleg til að valda miklu og hugsanlega viðvarandi framboði umfram eftirspurn,
    - eru til komin vegna gestaflutninga á sjó eða hafa aukist við þá, og
    - eru alvarleg ógnun við tilveru og fjárhagslegan stöðugleika verulegs fjölda skipaeigenda innan bandalagsins,

að því tilskildu að skammtímaspár og spár til meðallangs tíma fyrir þennan markað bendi ekki til umtalsverðra og varanlegra breytinga til batnaðar.

3. gr.

1. Þegar um er að ræða skip sem eru í gestaflutningum með ströndum meginlands og skip í skemmtisiglingum skulu öll mál er varða mannaáðningar heyra undir ríkið þar sem skipið er skráð (fánaríkið), að undanskildum skipum undir 650 brúttótonnum sem geta verið háð skilyrðum gistiríkis.
2. Þegar um er að ræða skip sem eru í gestaflutningum til og frá eyjum skulu öll mál er varða mannaáðningar heyra undir ríkið þar sem skipið er í sjóflutningum (gistiríkið).
3. Þegar um er að ræða flutningaskip yfir 650 brúttótonnum sem er í gestaflutningum til og frá eyjum skulu þó öll mál, er varða mannaáðningar, heyra undir ríkið þar sem skipið er skráð (fánaríkið) frá og með 1. janúar 1999 ef viðkomandi ferð er farin í framhaldi af eða er undanfari ferðar til eða frá öðru ríki.
4. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka vandlega efnahagsleg og félagsleg áhrif þess að gefa gestaflutninga til og frá eyjum frjálsta og gefa ráðinu skýrslu um málið eigi síðar en 1. janúar 1997.

Á grundvelli þeirrar skýrslu skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir ráðið tillögu sem getur falið í sér tilslakanir á ákvæðunum, sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr., um mannaáðningar með tilliti til ríkisfangs svo að ráðið geti í tæka tíð og fyrir 1. janúar 1999 samþykkt endanlegt fyrirkomulag.

4. gr.

1. Aðildarríki getur gert samninga um opinbera þjónustu við skipafélög sem taka þátt í reglubundnum flutningum til, frá eða á milli eyja eða lagt þeim á herðar skyldur um opinbera þjónustu sem skilyrði fyrir gestaflutningum.

Þegar aðildarríki gerir samning um opinbera þjónustu eða leggur skipafélögum á herðar skyldur um opinbera þjónustu skal hann gerður á jafnræðisgrundvelli gagnvart öllum skipaeigendum innan bandalagsins.

2. Skyldur um opinbera þjónustu, sem aðildarríki leggja skipafélögum á herðar, skulu takmarkast við kröfur varðandi hafnir sem þjóna á, reglufestu, samfellu, tíðni, flutningsgetu, gjaldskrá og mannráðningar á skipin.

Séu greiddar bætur fyrir að þurfa að veita opinbera þjónustu skulu allir skipaeigendur innan bandalagsins eiga kost á þeim.

3. Áður gerðir samningar um opinbera þjónustu mega gilda áfram þar til samningstími þeirra rennur út.

5. gr.

1. Verði alvarlegar truflanir á innri flutningamarkaðinum vegna þess að gestaflutningar hafa verið gefnir frjálssir getur aðildarríki krafist þess að framkvæmdastjórnin samþykki öryggisráðstafanir.

Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á og að höfðu samráði við hin aðildarríkin, taka ákvörðun um nauðsynlegar öryggisráðstafanir innan 30 virkra daga frá því að beiðni þar að lútandi berst frá aðildarríki. Í slíkum ráðstöfunum getur falist að viðkomandi svæði sé tímabundið undanþegið gildissviði þessarar reglugerðar, þó ekki lengur en í 12 mánuði.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna ráðinu og aðildarríkjunum um allar ákvarðanir sem hún tekur um öryggisráðstafanir.

Ef framkvæmdastjórnin hefur ekki tekið ákvörðun um málið að 30 virkum dögum liðnum hefur viðkomandi aðildarríki rétt til að gera umbeðnar ráðstafanir þar til framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun.

Í neyðartilvikum geta aðildarríkin þó einhliða samþykkt bráðabirgðaráðstafanir sem geta gilt í þrjá mánuði hið lengsta. Aðildarríkin verða að tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað um samþykkt slíkra ráðstafana. Framkvæmdastjórnin getur fellt ráðstafanirnar úr gildi eða staðfest þær, með eða án breytinga, þar til hún tekur lokaákvörðun í samræmi við aðra undirgrein.

2. Framkvæmdastjórnin getur einnig samþykkt öryggisráðstafanir að eigin frumkvæði, að höfðu samráði við aðildarríkin.

6. gr.

1. Eftirfarandi sjóflutningaþjónusta á Miðjarðarhafinu og meðfram ströndum Spánar, Portúgals og Frakklands skal þó tímabundið vera undanþegin gildissviði þessarar reglugerðar:

- skemmtisiglingar, til 1. janúar 1995,
- flutningar á vörum til hernaðar (olía, olíuvörur og drykkjarvatn), til 1. janúar 1997,
- flutningar með skipum undir 650 brúttótonnum, til 1. janúar 1998,
- reglubundnir farþegaflutningar og ferjuþjónusta, til 1. janúar 1999.

2. Gestaflutningar til og frá eyjum í Miðjarðarhafinu og gestaflutningar til og frá eyjaklösunum Kanarí, Asor og Madeira, svo og Ceuta og Melilla, frönsku eyjunum með ströndum Atlantshafs og frönsku umdæmunum handan hafs skulu þó tímabundið vera undanþegin gildissviði þessarar reglugerðar eða til 1. janúar 1999.

3. Með tilliti til félagslegs og efnahagslegs samhengis skal undanþágan sem um getur í 2. mgr. einnig ná til Grikklands fram til 1. janúar 2004, að því er varðar reglubundna farþegaflutninga og ferjuþjónustu og flutninga með skipum sem eru innan við 650 brúttótonn.

7. gr.

Ákvæði 62. gr. sáttmálans gilda um málefni sem fjallað er um í þessari reglugerð.

8. gr.

Með fyrirvara um ákvæði sáttmálans um staðfesturétt og þessa reglugerð getur einstaklingur, sem veitir sjóflutningaþjónustu, tímabundið haldið starfsemi áfram í aðildarríkjunum þar sem þjónustan er veitt með sömu skilyrðum og gilda fyrir ríkisborgara þess ríkis.

9. gr.

Áður en aðildarríkin samþykkja lög og stjórnsýslufyrirmæli til framkvæmdar þessari reglugerð skulu þau hafa samráð við framkvæmdastjórnina. Þau skulu tilkynna henni um samþykkt allra slíkra ráðstafana.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal gefa ráðinu skýrslu, fyrir 1. janúar 1995 og annað hvert ár eftir það, um framkvæmd þessarar reglugerðar og leggja fram allar nauðsynlegar tillögur eftir því sem við á.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1993.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. desember 1992.

Fyrir hönd ráðsins,

J. MacGREGOR

forseti.